

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kosik Kristóf ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Kevei Mónika ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, a személyesen eljáró II.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Ítéltábla 2007. június 28. napján meghozott, 27.P.23.116/2006/14. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 15. és 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.000 (hatezer) forint másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság a felperes személyiségi jog megsértése miatt indított perében megállapította, hogy az alperesek gondozásában levő ... azon cselekedetével, miszerint ...-én meggyújtotta felperes haját, megsértette a felperes testi épsége védelméhez fűződő személyiségi jogát, ezért a bíróság az alpereseket egyetemlegesen kötelezte, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 300.000 Ft kártérítést, és ezen összeg után 2006. február 27-től a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot, valamint 30.000 Ft perköltséget.

Az ezt meghaladó keresetet elutasította és kötelezte az alpereseket, hogy fizessenek meg a Magyar Államnak egyetemlegesen - külön felhívásra - 18.000 Ft eljárási illetéket, a felperes pedig 12.000 Ft eljárási illetéket.

Az ítélet indokolásában hivatkozott a Ptk. 75. § (1) bekezdésében és a Ptk. 76. §-ában foglaltakra és kiemelte, hogy az alperesek felügyeletére, gondozására bízott kiskorú a felperes testi épsége megsértését eredményező tettet hajtott végre ...-én, amit a felek a

perben nem vitattak, így erre tekintettel az elsőfokú bíróság a testi épségsértésben megnyilvánuló személyiségi jogsértést megállapította.

A felperes nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló igénye tekintetében ismertette a Ptk. 339. §-át, a 340. §-ban foglaltakat, a 355. § (1) és (4) bekezdését, a 347. § (1) és (4) bekezdését, a bizonyítással kapcsolatosan utalt a Pp. 164. § (1) bekezdésére és a Pp. 206. §-ára.

Álláspontja szerint nem szorult különösebb bizonyításra az, hogy a felperes hajának meggyújtásával előidézett embertelen szituáció mennyire megalázó és az emberi mivoltot sértő volt, valamint az sem, hogy ennek reparálására a nem vagyoni kártérítés hivatott.

A kártérítési összeg meghatározásánál figyelemmel volt arra, hogy az alperesek felelőssége a bántalmazási cselekményt megvalósító gyermek neveléséért fennáll, az ő feladatuk lett volna megakadályozni, hogy ne legyen a kiskorúnál öngyújtó, illetve nevelését oly módon alakítani, hogy ne lelje örömét más ember testi épségének a megsértésében „sem komoly szándékkal, sem csínytevésből”.

Az alperesek nem tettek meg mindent a gyermek megfelelő gondozása érdekében, az orvosi iratok szerint a II. rendű alperes elfordult a kiskorútól, nem foglalkozik vele, elhanyagolja. Ezen túl az alperesek nem bizonyították, hogy a gyermekük nevelése terén úgy jártak el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, ezért nem mentesülhettek a kárfelelősség alól.

A jogsértés tárgyi súlya, az alperesi felróhatóság a kártérítés megítélését megalapozta, annak összegét az elsőfokú bíróság mérlegeléssel állapította meg, és a káresemény megtörténtétől a Ptk. 360. § (1) bekezdésére valamint a Ptk. 301. § (1) bekezdésére figyelemmel késedelmi kamat megfizetésére is kötelezte alpereseket.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott figyelembe véve a nagyobb mértékű felperesi pernyertességet, amelynek alapján csak a felperesi képviselő javára állapított meg perköltséget, amelynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján állapította meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést és kérte a kereset elutasítását, illetve a marasztalási összeg csökkentését.

Részletes indokolásában kifejtette, hogy a felperes nem igazolta, hogy a gyógyszeres kezelése közvetlen ok-okozati összefüggésben van a káresettel, hogy viselkedési tünetei az eset miatt jelentkeztek, illetve hogy ez az oka pszichés zavarainak.

A tanúk vallomása sem támasztotta alá a felperesi állítást. ... az esetet követően nem észlelt „semmi különösebbet”, a felperes fodrásza pedig 20 cm-es hajvágásról nyilatkozott. Az „ennyivel rövidebb, ugyanazon fazonú haj viselete” nem hathat ki a felperes személyiségének fejlődésére alperesi álláspont szerint.

A kártérítés összegének eltúlzottságára hivatkozott és kiemelte, hogy a szülői felügyelet alól ideiglenesen kikerült kiskorú véletlenül okozott kárt.

Kérte ezen kívül a felperes perköltségben való marasztalását is.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Az I. rendű alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően csupán a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálhatta felül.

Ebben a körben eljárva a másodfokú bíróság az I. rendű alperes fellebbezését alaptalannak találta.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy a Ptk. 75. §-ában meghatározott általános jogelvből következően a törvény szerint minden olyan magatartás jogellenes, amely mások személyiségi jogát sérti, kivéve, ha jogellenességet kizáró körülmény áll fenn.

A Ptk. 76. §-a szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti többek között a testi épség megsértése is, hiszen az Alkotmány rögzíti, hogy a testi épséghez való jog az ember legalapvetőbb joga. Testi sértésnek az olyan testet ért külső behatás minősül, amely elváltozást idéz elő.

Az alperesek az elsőfokú eljárás során nem vitatták a bántalmazás tényét, azt hogy szülői felügyeletük alatt álló gyermekük ...-én öngyújtóval meggyújtotta a felperes haját, és azt sem, hogy ez a felperesnek kárt okozott.

Ezt támasztotta alá a kiskorú rendőrség előtt tett beismerő vallomása is.

Ezen tényeknek megfelelően az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a Ptk. 76. §-ára hivatkozással a testi épség megsértését, a törvényes képviselők felelősségét.

Az I. rendű alperes fellebbezése pedig a kereset elutasítása iránti kérelmen túl nem tartalmaz olyan hivatkozást vagy bizonyítékot, ami indokolta volna a jogsértés körében az elsőfokú bíróság érdemi döntésének a megváltoztatását.

Az I. rendű alperes másodlagos fellebbezési kérelme vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla szükségesnek tartja a Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdése, az Alkotmánybíróság 34/1992.

(VI. 1.) számú határozata alapján azt kiemelni, hogy a nem vagyoni kártérítés esetén is bizonyítani kell a jogellenes, felróható magatartást, olyan hátrány bekövetkezését, amely csak nem vagyoni kártérítéssel kompenzálható, és a kettő közti okozati összefüggést is.

A kártérítés mértékének megállapításánál figyelembe kell venni az eset összes körülményeit, a sérelem súlyát, jellegét és annak mértékét, ami általában nehezen bizonyítható.

A nem vagyoni kártérítés összegének pedig igazodnia kell az adott személyiségi jogsérelemhez, ahhoz, hogy az milyen mértékű kedvezőtlen irányú változást idézett elő.

Ugyanakkor a Legfelsőbb Bíróság több döntésében rámutatott arra, hogy a jogsértéssel okozati összefüggésben nem vagyoni kártérítés megítélésére nemcsak akkor van lehetőség, ha a sérelmet szenvedett személy tételesen igazolja nem vagyoni hátrányait, a bíróság ugyanis a Pp. 163. § (3) bekezdése alapján külön bizonyítás nélkül elfogadja az olyan hátrány bekövetkeztét, amely köztudomású ténynek tekinthető (BH. 2000. 302, Pfv.IV.21.087/2001., BH. 2002. 135., BH. 2004. 103.)

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint köztudomású tényként is elfogadható, hogy a kiskorú felelőtlen és súlyos megítélésű cselekménye, a testi épségének megsértése milyen hatást válthatott ki a felperesnél.

A felperes ezen kívül még igazolta is, hogy a bántalmazással összefüggésben milyen hátrány érte.

Személyes meghallgatása során elmondta, hogy az őt ért sérelem és annak körülményei miatt félelemérzet alakult ki benne, traumát okozott neki a kiskorú cselekménye. Feldúlták az események, mint ahogy az is, hogy a kiskorú csínytevésnek tekintette tettét és égő hajának eloltásában sem segédkezett.

A felperesnél fellépő sokkhatást alátámasztotta ... és ... tanúvallomása is, akik zaklatottságáról számoltak be, arról, hogy a történetek után nem mert közlekedni az utcán, és félt ha a háta mögött állt valaki. Pszichés zavarait pedig ... szakorvos igazolta.

Mindezek kiemelése mellett a másodfokú bíróság is elfogadta és a jogsértés tárgyi súlyával arányban állónak találta a megállapított nem vagyoni kártérítés összegét, annak csökkentésére nem látott okot. Az alperesek anyagi helyzete, az őket terhelő kártérítés megfizetésének nehézségei az összeg leszállítását nem indokolták.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettek és a Pp. 253. § (2) bekezdése valamint a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét, nem fellebbezett részét nem érintve - annak helyes indokaira utalással - helybenhagyta és a pervesztes I. rendű alperest a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték és a felperesnek járó perköltség megfizetésére kötelezte a Pp. 239. §-án keresztül is érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján.

, 2008. február 19.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő